

ת"פ 69862/09/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ש.מ.- בעצמו, הנאשם

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 69862-09-16 מדינת ישראל נ' מ'

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד שרית כץ
נגד
ש.מ.- בעצמו - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד דורון שטרן

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 23.11.17, הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
2. לפי הכרעת הדין, ביום 15.7.16, התפתח ויכוח בין הנאשם והמתלוננת, במהלכו הנאשם זרק בקבוקי שמן על הרצפה וכתוצאה מכך נשפך שמן על הרצפה. בהמשך, התקרב הנאשם למתלוננת, הניף ידו, ואמר "אם תלכי למשטרה זה הסוף שלך". כן מסר הנאשם למתלוננת כי בכוונתו להתאבד.
- עוד נקבע, כי כשלושה חודשים קודם לכן, עת מסרה המתלוננת לנאשם כי היא מבקשת להתגרש ממנו, הנאשם אחז בצווארה של המתלוננת בשתי ידיו וחנק אותה שעה שהמתלוננת אוחזת בידיה בבתם המשותפת.

טענות הצדדים לעונש

3. בטיעוניה לעונש הדגישה באת כוח התביעה את חומרת העבירות בה הורשע הנאשם. לטענתה, כתוצאה מביצוע עבירת איומים נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על האוטונומיה של הפרט, שלווה נפשו ותחושת הביטחון האישי שלו. מביצוע עבירה של תקיפת בת זוג נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומה הפיסי ובטחונה של המתלוננת בדירתה ומבצרה.
4. כן הדגישה, כי במהלך עדותה של המתלוננת, ניתן היה להתרשם מחומרת מעשיו של הנאשם ומחששה של המתלוננת מפניו. מכאן, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בכל אחד מהאישומים היא בינונית - גבוהה.
5. לטענתה, לאור מדיניות הענישה ונסיבות העניין, מתחם העונש ההולם את עבירת האיומים נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית, והמתחם ההולם את העבירה של תקיפת בת זוג נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים.
6. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: לחובתו של

הנאשם רישום פלילי עשיר הכולל 20 הרשעות בעבירות סמים, רכוש ואלימות. לחובתו גם גיליון תעבורתי הכולל עבירות חמורות. לא ניתן לזקוף לזכותו הודאה משניהל הוכחות בתיק ולא הודה במיוחד לו.

7. לאור האמור עתרה באת כוח התביעה, להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
8. בא כוח הנאשם טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות: העבירות אינן ברף הגבוה מבחינת חומרתן; האיומים אינם ברף גבוה והתקיפה לא גרמה לחבלה.
9. לטענתו, מתחם העונש ההולם את העבירה של איומים, בנסיבות דומות, נע בין אי הרשעה ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, ואילו מתחם העונש ההולם את העבירה של תקיפת בת זוג, בנסיבות דומות, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים.
10. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם לא היה עצור בגין תיק זה ומכאן כי מסוכנותו נמוכה; בני הזוג עודם חיים יחדיו; הנאשם לא ביצע עבירות אלימות במשפחה במשך חייהם המשותפים של בני הזוג ועל כך העידה המתלוננת עצמה; רוב הרשעותיו של הנאשם הן ישנות ומגיליון הרישום הפלילי ניתן ללמוד כי הנאשם לא ביצע עבירות אלימות קודמות במשפחה; עבירות התעבורה אינן רלוונטיות כלל; לאחר שהנאשם השתחרר מבית הסוהר החל טיפול במרכז לטיפול בהתמכרויות.
11. לאור האמור, טען בא כוח הנאשם כי אם בית המשפט שוקל עונש של מאסר, מן הראוי כי תיבחן התאמתו של הנאשם לעבודות שירות.
12. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי שב להתגורר עם המתלוננת, והיא ביקשה ממנו לפנות לטיפול על מנת שימשיכו לחיות בזוגיות. לפיכך, פנה למרכז לגמילה ובכוונתו להשתלב בטיפול. גם ביקש להימנע מהטלת מאסר בפועל על מנת שלא לפגוע בביתו. כן מסר כי הוא מצר על שאירע.

דין והכרעה

13. לכל אחד מהאישומים יש לקבוע מתחם עונש, הואיל ומדובר בשני אירועים במועדים שונים ובנסיבות שונות.
14. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
15. הנאשם פגע בערכים החברתיים המוגנים של שמירה על שלומה הנפשי והפיסי של המתלוננת, שלווה נפשה ותחושת הביטחון שלה, וזאת לצד ההגנה על האוטונומיה של המתלוננת שלא יופנה כלפיה מלל מאיים. הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף בינוני, הואיל והיא כוללת איומים שנועדו למנוע מהמתלוננת לפנות למשטרה, ותקיפה הכוללת חניקה.
16. ממדיניות הענישה המקובלת והנהגת בעבירה של איומים, ברף בינוני ובנסיבות דומות, ניתן ללמוד כי מתחם העונש ההולם, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 9 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.13); עפ"ג (חי') 45101-06-14 **פלואי נ' מדינת ישראל** (6.10.14); ת"פ (צפת) 48827-11-10 **מדינת ישראל נ' פלואי** (12.6.13); עפ"ג (מרכז) 52083-12-10 **קפש נ' מדינת ישראל** (2.2.11)).
17. ממדיניות הענישה המקובלת והנהגת בעבירה של תקיפת בת זוג, ברף בינוני ובנסיבות דומות, ניתן ללמוד כי מתחם העונש ההולם, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים (ראו, למשל: עמוד 2

רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.16); רע"פ 1526/13 בוחנה נ' מדינת ישראל (4.4.13);
ת"פ (ראשל"צ) 3604-04-16 מדינת ישראל נ' פלוני (10.1.17); ת"פ (שלום רמ') 47147-11-12
מדינת ישראל נ' פלוני (13.28.04); ת"פ (ק"ג) 9328-06-13 מדינת ישראל נ' פלוני (12.7.16).

18. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל 20 הרשעות בעבירות סמים, רכוש ו אלימות. עם זאת, המדובר בעבר ישן יחסית, כשההרשעה האחרונה של הנאשם היא משנת 2005. יתר על כן, עברו הפלילי של הנאשם אינו כולל עבירות של אלימות במשפחה.

לזכותו של הנאשם, יש לזקוף את נכונותו להתגייס להליך של טיפול המרכז לגמילה מהתמכרויות (ענ/1); הנאשם והמתלוננת עודם חיים יחדיו; הנאשם אמנם ניהל הליך הוכחות ולא הודה במיוחד לו, אולם לאחר הרשעתו הביע צער על מעשיו.

19. מכאן, כי העונש ההולם נמצא מעל מחציתו של כל מתחם ומתחם, והוא כולל מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים. מצאתי לנכון להטיל על הנאשם פיצויים, למרות שהנאשם והמתלוננת מנהלים משק בית משותף, וזאת בשל הנזקים שגרם למתלוננת.

20. הגעתי למסקנה, כי יש להטיל על הנאשם עונש כולל אחד, שיהיה בו כדי לבטא את מכלול העבירות שביצע, נסיבות ביצוע העבירות, ונסיבותיו האישיות של הנאשם, תוך שמירה על יחס הולם בין העבירות ובין עונשו של הנאשם.

21. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 23.1.18, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

22. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 23.1.18. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 25.4.18. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה על עבודות שירות עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות כלפי בת זוג, לרבות איומים;

ג. פיצויים בסכום של 1,000 ₪ לעדת תביעה 1. את הפיצויים ישלם הנאשם לא יאוחר מיום 1.3.18.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אדר תשע"ח, 19 פברואר 2018, במעמד הצדדים.